

ACC. N:R M. 12475 : 1-24.

Landskap: Småland Upptecknare: K. J. Nilsson, Mariannehult
Härad: Östera Berättare: " " "
Socken: Kråkshult Berättarens yrke: f. d. smed
Uppteckningsår: 1952 Född år 1865 i Kråkshult

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kyrkhryddar. s. 1-24.

Lu F 88.

En skildring

Ännu följde var många
olika slag, det var både kottar
från de frakter som kom hade
det var egentligen inderst
kaisarna. Både fästiga i stigar
och var för dem användes det
man egentligen inte, jag höra
alltså att den hade vägar
kristlig skola, men kanske
de kottar kottarna, i kottarna
na skulle höra till skolan.

Kyrkostaden följde alltså den
från kyrkan och lades i lädan
handa kyrkostaden för att
slåskulle få mer god lekt
högare gick i satta och den på
de kyrkorna hos någon anförande

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

huf 88.
1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

2

[illegible]

Sedan lades det öfver i hop
och bukätten lades på
församlingen, somliga som
var rädda om Boken kunde
lägga boken om boken
slutligt som lade i boken
(Bukätten). Själva boken
på vägen var hur som helst
denutom församlingen så
hadde den uttänliga ett kläde
som den hade i boken
och som den skulle ha
på huvudet i kyrkan, det
var alltid Breuklödert.
dessa gick som alltid in i
kyrkstallet & tog på sig
då den kom från till
3 kyrkan, på vägen hade den alltid

En handvärd sa till handledaren
 "När kommer du i kyrkan
 och ska du ha sällskapet
 när du kommer gå till hemmet
 lyssna du på boken igen.
 Den stora skriften på boken
 som ligger i handen."

Den tid på året då
 det är jords gröna luktande
 växter, så hade den lukt
 i den lukttratten i en litet
 en flask, det var en
 många olika slag, såsom
 kardfettolja - pepparolja
 - olja kardolja - lavolja
 olja med flera starka dro-
 oppar som tappades dro-
 ppas i den som handades

så tog dom ur kassen och
 höll flaskan i till på kassan
 serien eller fickklädet som
 sedan i kassan både länge
 och gott. Flaskan fick
 ofta gå mellan kassan
 i kassan, detta skift
 hades ofta, ty de flesta
 hade var sin slaska
 Hade dom i kassan
 så hade dom en kryddask
 eller kryddosa, den var
 en många olika former
 och material, såsom mäs-
 sing, Tenn, Tinn, mörsk eller
 glas, den som min farfar
 hade var en svartad Träask
 som farfar så kallat Själ.

ACC. N:R M. 12475:6.

De kryddor var av alla
den bästa slag.
De som hade dem kunde
kramallat dessin. De sökte
kryddor kryddor.
Jag har också, jag har sårt
dess bättre, dessa kryddor
och fick också gå omkring
i bänken, ofta i lite hushåll-
en och för att se stora
andakter, då som liksom
sig sällsamma i beaktad gästa
så tog som till sina
kryddor för att se beaktad
dessa kryddor för att se
alltid i kylan, som
hade ofta till stora fisker
på sina sjöar. Dessa
vaskor som det är där

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

6

På vintern tiden användes
ej förtäringsskåp och
de hade som bäst sina
kylskåp och bärskåp.
Månen använde aldrig
några grönsaker och
som hade sitt eget som
var av olika sorter samt
tuggtobak smiset bjude
den varandra i bänkarna
det var näst de gamla som
använde det. Många var
söka fast ej i kyrkan.
Månen och ungdom hade
bröstfickan full av läsk
de som gick till kyrkan
hade stolar och bänkar
I dessa fickor fanns det

Så den var snart utslädd
förs dess icke hade någon sista
pyntarna gå glesat bort den

Den var på slottet mycket
i gamla tiden, ty den var
så mycket smukt, men om det
högt sällan man får se den
ty den var så gammal och förfallen
men har tagit över hand den
så nästan är överflödig som
skattkammaren alla andra
skattkammare i kyrkan användes
kyrkorna för att jagar bort som
men med gammal blev somliga
som ofta hörde under de långa
prädikningar som då råkade till
bortat. Där Tunga Tjernerar
krossa förgår alltid uppåt

Så som alltid så var barnen
 alltid till kyrkan och då måste
 man alltid tagit ut något
 till dem då som började bli
 sömriga och oroliga, till dem
 tog man med förtäringar olika
 slag om som hade både grönska
 och torrade, eller kaviar, man
 sådant, även retkakor om som
 blev sugriga och oroliga.
 Fast var det om som komnade
 till då blev som stilla i tysta
 Prästen förklarade i sin
 oroligheter, men blev som för
 högljuden så kunde det att han
 kunde bedöm försöka hålla dem
 mera tysta, då tog man en
 stor påse som med i fick ett
 tag

10 sådant togs ingens anstift
 ty det blef en vilje hos barnen
 som i kyrkan på söndagen
 men var det så som älsk
 person^{som}/satt i sovalade under
 predikan då hade det en an
 som lät från predikstolen
 varan besökande på gården
 hade alltid för sed att sitta
 i kyrkan under predikan
 och där till sitta lågt,
 och hade varit stäl mitt i kyr-
 kan mitt för predikstolens fram-
 borden skulle alltid sitta vid
 vägen vid stora gångerna för
 att se sig väl + ty hade varit
 tillräckligt som ståtarna i
 sovalen, och hade varit i Paulus-
 7 m.

En annan är gassig sändag på
 kom kom till kyrkan så vi kom
 till. Bänken var då nästan full
 sått, jag var då skolpojke och
 arbetade för till kyrkan, vi
 hade kommit först i stulen
 och därför fick vi flytta på oss
 så att jag kom närmast dörren
 och mitt till mig sått far.
 Då allt var stilla i kyrkan
 så fick vi höra Bondens knä
 stänkar på gängen, och när
 jag fick det var så han fick
 sitt mestadels kom till, han
 var ganska tjock och blev det
 förslaget så vi fick flytta
 till bänken åt sidosidan och där
 fick vi också lämnat i södra plantan.

Wet blev det gott rum och den
sleap vid stolsdörren fick god ä
kustvän plats att vila sig. De
fruktade bäst och jag inte var
satt och så skrevs de båda till
i god stund så blev en samlad
och vare varan till ett tag, men
de kan varit på sig så som
när har åter en

Blom som jag följde det slut för
presten ^{stud} så har stannat och
sin prädikan i, pekade på sin
far och säger, "Vack din gamle
har varit i far illa, far far
gottast upp i muddaren i häkte
i honom i jag ställde honom
i staden så han blev rädd och
stannade till enen tag inget mer."

Sedan höjade prästen åter sin
predikan men det blev också
en välsespredikan, en blott för
johann Petter som var i god be-
rörelse för hela församlingen
men till johan petter sade
Prästen riktigt då han sa
jo du varna till dig lite
du borde ta it med dig en
liten ~~skugg~~ så du kunde få
det bekräftar. Det var
alltså något riktigt godt förhållan-
de mellan prästen & johan Petter
men ändå var han till kyrkan
alla söndagar. Det hade varit
kyrkovärdens plikt att gåt efter
Stötstället & Stöt till johan
petter men nu slopp han det

Det fanns i de fjärraste kyrkorna
en lång köpp i linna & i meter
lång, från köppen som så siffrer
heller på ena ändan, den skulle
kyrkvaktaren använda om någon
om ett och så så skulle han
gå i stöta den som hade i sin
aggren med denna köpp.
Genom detta så fick kyrkvaktaren
bemyndigandet kyrkostyrelsen.
Detta var i den Barabars kyrka
Kräkskott, ja tror det hade
1824. eller 1825. 799 var i så
älskade, den dräkt som här är
något var kyrkostyrelsen i Karlstorp
och i den Kräkskott Dräkt.
Förresten, en såväl i god minnelse

Det var ingen särskild
sada som den hade några
lukt-lukter än de vanliga
men typiskt är på ett
sådant som man
känslor eller på ett
här går och i ett
färd där den blev i
Vad man har
ju synerne både i ett
skäddar där, den blommar
var i blom så jag sådana
enligt utan någon
me andra växter, det
har också att en
man liksom på ett
här en liten eller en
i bröstfickan eller

Järnan munda blommor
 Kunde som ta flera och så
 sätta dem i den stora
 ljuspigan i kyrkbanken så
 som att. Å som som inga
 hade så fick den taga den
 å lätta på den.

Var det kyrkbröllopp
 skulle alltid Bruden ha en
 stor blomkrans och håttenskrans
 på bröstet, i den var Slöjan
 fästad, det var många vackra
 smärtevärt som blev för-
 vändade till Brudkransar.

Så som konfirmanderna
 skulle få en liten
 mjölkkrans på sin släms
 vid konfirmanden som kyrkan

Skulle den sättas i vatten och
då den tycktes bita sig så
planterades den i en lönne-
kruka att växa. Då den nu
varit så stor att den värt
fyll en Brudkrona, så fick
fläckan gifta sig. (Således det)
Så nu gädda det att värda
växten väl så kronan blir
stor, men de flästa gifte
sig ej förrän den varit 25
år. Brudgummen skulle också
ha en mycket likartad på
Rönneby. Det var föregående
Brud. Så såg den kronans Brud
"Krona" en lönne, men då fick
Bruden vara gaddad. Ty då fick
lönne föregående kronan som fläkt
Så nu gädda det att värda

ACC. N:R **M.** 42475:18.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

18.

ACC. N.º M. 42475:18.

My älskade barn
Och denna kyrkliga församling, som alla
sådane kristenliga församlingar ty
vi få se. Självklart är det som
vi ser på församlingens kyrkliga
och församlingens. 30 dagar efter
dagen. Så jag följde i träffades.
Först har det alltid varit
härskligt i kristlig församling och alla
Härnär som församlingens församling
skulle kyrkliga, och så, gjorde
som alltid en av de som i kyrkan
som ty denna dagen betraktades som
härnär, ty kyrkan anses som
och den till som tagit prästen i
hand ^{samt} såst. Läckage och lämen
för kärne, ty först kallades han
för kärne, så ingen fränsande
fick eller ville de kärne i hand.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

19.

Konstige följande tilläggs
här kyrktagning tillgick.
Vad de saknades i kyrkan
så folket gick in i kyrkan
så kom även kyrkans barn
och en kvinna med barn
som ditte, det - kunde vara
en grannlaga som var utvald
att följa som ditte
dessa båda kvinnor strama-
kvar i väpenhuset till
argt. Här hade bruk, så
öppnade kyrkans barn dörrar
och de höll kyrkans barn
stiga in om dörren, så
satta barnen fram en pall
framför dörren, så kom
barnen fram från galleret

sedt handduken i halsen och
kapten uppbåga på armen, då
han kom till pallen så höjde
kyrkoräddan klä på pall
den andra steg åt sidan
och så läste prästen lösen.
Kvinnan reste sig i prästen
tog henne i handen och sade
"Herren ledsage dig i din
sanning i framtiden", och
till ena sidan tog
vakten bort pallen och
den gick efter prästen
och satte sig i sin stol.

Under hela förrättningen så
gick orgeln mycket daga
men så den satt sig så
höga de psalmsången

Kvinnan som hade fått lämnat
 var omslötad av en senal
 men den tog hon av så hon
 satte sig här och var så fick
 hon en liten blomkaktus och
 sitt biltill, och nu var det hon åter
 igen. Till nästa gång
 var det som följt nämt
 att föra hon inte fått mata
 lämnat så blev hon för och
 jag skall aldrig glömma så
 jag var här, att jag blev
 sådär till en prunkinnor med
 ett litet ärende, där hade den
 fått en liten jag gick och min
 gamla farman så till mig att
 jag fick gå hälsat eller ^{och} den lilla
 konan i hand så jag hälsade

ACC. N:R M. 12475:22.

Var för då 9

frågade jag, för när har ju så
så många gånger, att om jag
för något så ska ja förstå
wackert, ja en annan gång för
de göra det, det är otroligt
vad jag tänkte på denna
hensikten. Tills jag blev så
stor så jag fick veta det
gränsvärdet i föga, har så
ej kyrkan utan kalla det
för ledd eller örr, och så
skulle prästen va den förste
som tog den i hand.

Men tror jag att det var
mar sig so. är sedan det upp-
höjde, höjde det i många andra
sådan pågator, ty ännu detta
skulle prästen överwaka

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

22

Hvarj öfverförmä
 Under de följande åren så har som
 ännu stannat i Tiden och som
 varit i Tiden så har som oftast
 varit i Tiden. De dagar, de som så
 har det varit som skulle
 vara för prästen och inte
 prästen för folkat; han får
 som så, och många å gamla
 för att vara i sin församling
 sammanhållning. Dessa personer
 hade i söndags på olika
 gårdar i församling i samman
 jag tror sig vara mycket något
 för. Det var en spinn Tid. Som hade
 varit en ordning vid samman och de
 hade gästgäst och varit vid
 blåsarna och varit med sig
 som i kyrklokalen i kyrklokalen